

Abans no s'espatlli la tarda

Si no hagués estat al principi de la primavera, quan tothom va àvid de sol, el persistent bany de llum els hauria molestat, empipat i tot potser; però després d'un hivern tapat i plujós, trobaven reconfortant tanta claror. Aquella tarda, a més, qualsevol fet tenia un sentit especial; ho pinzellaven tot amb un vernís d'alegria riallera.

Pel seu compte però al mateix temps, ambdós havien decidit que la història ja s'allargava massa: havia arribat l'hora de llançar-se. Amb aquesta conclusió en comú, fruit d'una lògica natural, havien quedat al parc on solien xerrar fins a exhaurir les hores.

Mentre jugaven a cartes o fruïen de senzills pícnic improvisats, les parelles mig ocultes mig a la vista entre els matolls sempre havien despertat la seva curiositat. A voltes, quan un dels duets deixava el que estava fent per besar-se, es miraven amb complicitat.

Ell li deia amb els ulls que ja anava sent hora; ella li transmetia el mateix, però fent veure que deia tot el contrari, encara que de tal manera que ell ho copsés però sense estar-ne gens segur. En fi, o bé ets dona o bé en coneixes alguna, així que ja saps de què parlo: es tracta que els nois no entenguem res fins que no sigui estrictament necessari, no fos cas que l'espifiem.

La qüestió és que jeien amb el món sencer sota seu, i cara a cara es transmeteren la mateixa conclusió a què havien arribat per separat. Després d'alguns intents, sufocats per la pròpia inseguretats en el cas d'ell i per voler recrear-se en aquesta incertesa en el d'ella, els seus llavis, càlids i humits, s'uniren.

Però no es van fondre en un de sol. Les ànimes tampoc s'enllaçaren, sinó que cadascuna restà al cos corresponent; a més a més, el temps no s'aturà, les trompetes callaren, els violins ni aparegueren, els ocells escoltaven indiferents i, per si això fos poc, el món no començà a giravoltar sobre l'eix del petó, com sempre havien vist a la vida real (és a dir, a les pel·lícules).

Com creieu que acaba la història?

FINAL

Així que, després d'aital decepció, sense música ni panoràmiques zenitals, es dirigiren als matolls i anaren directament per feina, abans no s'acabés d'espallar la tarda.

Com creieu que acaba la història?